

Gostota stanj v superprevodniku

Matjaž Ivančič

maj, 2008

Naloga

V BCS teoriji superprevodnosti je eksitacijski spekter stanj elektrona izražen kot

$$E(k) = \pm \sqrt{(\epsilon(k) - E_F)^2 + \Delta(k)^2}, \quad (1)$$

kjer je $\epsilon(k)$ energija elektrona v odsotnosti superprevodnosti in E_F pa Fermijeva energija. S poenostavljeno interakcijo med elektroni lahko privzamemo, da je $\Delta(k) = \Delta$. Podobno lahko naredimo tudi pri sistemih kjer interakcija kaže na nekovinska osnovna stanja, kot so gostota nabojev, spinov, idr.

Izračunaj gostoto stanj s tem, da privzameš, da E_F ni blizu van Hovovi singularnosti in $\Delta \ll E_F$.

Rešitev

Pričnemo z definicijo gostote stanj v odsotnosti superprevodnosti $g(\epsilon)$, ki jo prevedemo na gostoto stanj v superprevodniku $g'(E)$.

Število stanj med ϵ in $\epsilon + d\epsilon$ je tudi kar število stanj med E in $E + dE$, saj Δ ni odvisen od k . Od tod sledi, da je

$$g(\epsilon)d\epsilon = g(\epsilon)\frac{d\epsilon}{dE}dE = g'(E)dE. \quad (2)$$

Predelajmo sedaj enačbo (1) v pripravnejšo obliko, in sicer izrazimo $\epsilon(k)$ kot funkcijo $E(k)$ in jo naposled odvajajmo po $E(k)$.

$$\epsilon(k) = \sqrt{|E|^2 - \Delta^2} + E_F, \quad (3)$$

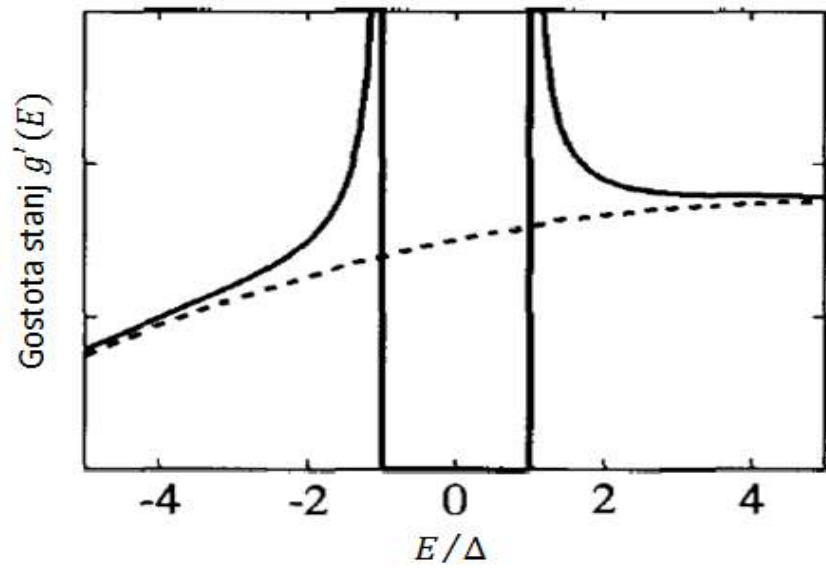
$$\frac{d\epsilon}{dE} = \frac{|E|}{\sqrt{E^2 - \Delta^2}} \quad (4)$$

Dobljeno zvezo sedaj vstavimo v enačbo (2) in dobimo, da je

$$g'(E) = g(\epsilon(E)) \frac{|E|}{\sqrt{E^2 - \Delta^2}}, \quad (5)$$

kar prikazuje tudi slika 1. Nalaganje stanj pri $E = \pm\Delta$ kompenzira primanjkovanje stanja okrog $E = 0$ in drži število stanj konstantno. V kolikor Δ je odvisna od k , trditve ne držijo.

Ker smo daleč od van Hovove singularne točke lahko gostoto stanj $g(\epsilon)$ aproksimiramo s korenem energije in dobimo gostoto stanj prikazano na sliki 1.

Slika 1 Graf gostote stanj elektrona v superprevodniku (polna črta) in gostota stanj za $\Delta = 0$ (črtkana črta).